

Forfatter: Grundtvig, Svend Hersleb

Titel: BREV TIL: Grundtvig, Nikolai Frederik Severin FRA: Grundtvig, Svend Hersleb (1848-09-19)

Citation: Grundtvig, Svend Hersleb: "BREV TIL: Grundtvig, Nikolai Frederik Severin FRA: Grundtvig, Svend Hersleb (1848-09-19)", i *N. F. S. Grundtvig og hans nærmeste Slægt under Treaarskrigen - En brevveksling*, G. E. C. Gads Forlag, s. 123. Onlineudgave fra Danmarks Breve: <https://tekster.kb.dk/text/letters-001991765-000-shoot-L0019917650000071.pdf> (tilgået 12. juli 2024)

Anvendt udgave: N. F. S. Grundtvig og hans nærmeste Slægt under Treaarskrigen - En brevveksling

Ophavsret: Materialet er fri af ophavsret. Du kan kopiere, ændre, distribuere eller fremføre værket, også til kommercielle formål, uden at bede om tilladelse. Husk dog altid at kreditere ophavsmanden.

[Læs Public Domain-erklæringen](#)

*Fra Svend Grundtvig til faderen.
Hornstrup d. 19de September 1848.

Kjære Fader!

Hjærtelig Tak for det Brev, Du skrev til mig paa Din Fødselsdag, og hjærtelig Tak for de Ønsker, Du sendte mig til min: Ønsket om et fast og godt Haab, med Lyst og Kraft til at arbejde paa dets Opfyldelse; Ønsket om »et ædelt, virksomt og frugtbart Levnetsløb.« Du har sendt mig de bedste Ønsker; Gud lægge sin Velsignelse dertil! Ja Han velsigne Dig og velsigne Danmark; thi hverken vor Arms Styrke eller vore Hoveders Viisdom kan uden Guds kjendelige Bistand skaffe os en god Fred og en lykkelig Fremtid.

Trods alle Hindringer staaer dog vel nu den Vaabenstilstand fast, som ogsaa jeg beklager som et stort Nederlag; skjøndt jeg ikke tør paastaae, at vi, i Krig med hele Tyskland og i Grunden ladte i Stikken af hele den øvrige Verden, for Øjeblikket kunde have sat noget andet og bedre igjennem, selv om vi havde sat alt paa det sidste Kort. Hvorledes det til Foraaret vil see ud i Europa, og navnlig hvorledes vor Sag da vil staae baade ude og hjemme, det veed alene Gud; men min personlige Overbevisning er det rigtignok, at vi atter da maae bringe Krigen — eller rettere sagt Freden — nye, blodige Offere. Ja, maatte kun hele Nordens Styrke da komme til at kæmpe og sejre tilsammen, saa var det godt de Penge og de Menneskeliv værd, som det kunde koste. — Etslags Varsel er det mig, at den 27de Marts, da Vaabenstilstanden jo udløber, netop er Aarsdagen efter de første Troppers Udrykning af Kjøbenhavn til Kamppladsen.

Igaar var da hele vor Styrke (med Undtagelse af Besætningen paa Als), omtrent 20,000 Mand, samlet for at mønstres af Kongen. Det var et stolt Syn at see alle de kampdygtige, vel udrustede, vel øvede og vel sindede danske Krigsfolk marschere forbi Kongen med klingende Spil og flyvende Faner. Jeg hørte en Bonde sige »Ja, her er da Krigsfolk nok,« men strax rettende at tilføje: »men det er jo da it' nær nok endnu.« —

Efter Revuen blev en Sang (formodenlig af Holst) afsungen. Du har vel seet den i Bladene, inden Du seer dette Brev, og da Visen, (som slutter med den Erklæring, at det danske Folk aldrig vil tillade, at dets Fædreland bliver deelt,) var ude, saa svarede Kongen ved lydelig og hjærtelig at gjentage: »Nej, det skal aldrig skee!« Blandt de mange, der ved denne Lejlighed fik et Kors at bære paa, var da ogsaa Henrik Bech, cand. theol., Sergeant og Dannebrogsmænd, Constantin Hansens Svoger, Vilhelm Bloms Jævnaldrende og s. 124 Samtidige ved Højskolen: Ltnt. Købke af Ingenieurerne blev Ridder.

Grundtvig og hans Slægt.

8

Forleden da jeg var i Vejle fik jeg i den derværende Klub Fingre paa et Par Smaaskrifter, som jeg her vil nævne, da det ikke er sagt de ere komne Dig for Øine. Det vigtigste var »Der Waffenstilstand zwischen Dänemark und Preussen«, dateret Ende Juli 1848, forfattet af den russiske Legationssecretair Ewers i Kjøbenhavn. Det viser ret, hvorledes vor Folkesag tager sig ud fra det diplomatiske Standpunkt, der foragter al Følelse og Begejstring, og fra det russiske, der hader al Frihed og Folkelighed. Det andet var et lille halv satirisk, halv didactisk Digt, betitlet »Valgforsamlingen i Alstrupkro«. Det er, troer jeg, virkelig et Billede, grebet ud [af] Livet, og virkelig, virkelig, som det udgiver sig for, tegnet af en Bondemand, saa det har et Slags folkelig Interesse. De to Yderligheder, som deri optræde: at Bonden enten bilder sig ind, han forstaaer sig paa Alting, eller vil have alt overladt til »de Lærde«, findes desværre kun altfor meget tilstede i Landet, og det bliver derfor bestandig klarere for mig, at det første Fornødne til sand Friheds og Folkeligheds Sejer og Liv i Danmark er for at bruge Dit Udtryk: en folkelig Oplysning, tjenlig og fælles for hele det danske Folk.

Her vil jeg bryde af, da det er blevet sildigt og vi imorgen tidlig skulle afsted, endnu ikke til Als, men kun op til Bjergeherrer, hvor hele Hæren foreløbig skal forblive samlet. Vor Bataillon faaer sit Stabsquarteer paa Palsgaard, saa jeg kommer da til at ligge der i Nærheden. Hvor skulle I snart erfare. Hils nu alle derhjemme og da især Moder hjærteligst fra

Din hengivne Søn
Svend.

Efterskrift.

Just som jeg har sluttet dette Brev modtager jeg to lange Breve fra Meta og Boisen. Vil Du hilse og takke. Svar skal komme snarest muligt.